

Gospodarski Glasnik

za Štajersko.

Glasilo za kmetijstvo in deželno kulturo.

Izdaja

c. kr. kmetijska družba štajerska.

Nemški uredjuje generalni tajnik

ces. svetovalec **Friderik Müller.**

Na slovensko prelaga

nadučitelj **Jožef Mešiček** v Sevnici.

Vsebina: Zakonita določila zastran eksekucije na nepremično imovino s prisilnim oskrbovanjem in prisilno dražbo. — Razne reči: Zatiranje tuberkuloze. Poročila podružnic. — Tržna poročila.

Zakonita določila zastran eksekucije na nepremično imovino s prisilnim oskrbovanjem in prisilno dražbo.

Pripoveduje dr. C. pl. K.

V tem spisu razlagala se bodo sedaj veljavna zakonita določila zastran prisilnega oskrbovanja in prisilne dražbe nepremične imovine.

Poprej je bila dosega eksekutivne zastavne pravice neobhodno potrební pogoj za vsako eksekucijo na nepremično blago, sedaj pa se more neposredno vpeljati ne le prisilno oskrbovanje, temveč tudi prisilna dražba nepremičnine in deležev nepremičnin za kako izvršilno tirjatev, n. pr. za tirjatev vgotovljeno po pravomočni razsodbi brez naprejšne vtemeljítve zastavne pravice.

Prisilno oskrbovanje.

Prisilno oskrbovanje se vpelja po sodnijskem dovoljenju in z iz-

vršitvijo dovoljenega prisilnega oskrbovanja. Istočasno z dovoljenjem prisilnega oskrbovanja se uradoma vknjiži v bremenskem listu dotičnih nepremičnin vpeljava prisilnega oskrbovanja.

Izvršilo prisilnega oskrbovanja obstoji v tem, da sodnija po svoji izprevidnosti imenuje oskrbnika, navadno iz zaznamka oskrbnikov, ki se spisuje pri sodniji, dalje da dolžnika (eksekuta) obvesti, da se ima zdržati razpolaganja čez eksekvovane pridelke in da se poslovanja oskrbnikovega proti njegovi volji ne sme vdeleževati, naposled da naroči izvrševaleu, imenovanemu oskrbniku oddati nepremičnino v oskrbovanje in spravlanje pridelkov.

Ako se upniku dovoli prisilno oskrbovanje take nepremičnine, za katero se je že po predlogu drugega upnika dovolilo prisilno oskrbovanje in se je imenoval oskrbnik, tedaj velja ta novi upnik kot že dovoljenemu prisilnemu oskrbovanju „pristopljen“, že postavljenemu oskrbniku pa se naroči, voditi oskrbovanje tudi na korist novo oglašenega upnika.

To se ozira na načelo, da se na isti nepremičnini sme voditi samo eno prisilno oskrbovanje.

„Pristopli“ novi upnik mora že vpeljana prisilno oskrbovanje sprejeti v takem stanu, v kakršnem se prisilno oskrbovanje nahaja ob času njegovega pristopa.

Odsihmal ima „pristopli“ upnik tiste pravice, kakor če bi se bilo prisilno oskrbovanje že skraja vpeljalo na njegov predlog.

Gori omenjena vknjižba prisilnega oskrbovanja v zemljiščno knjigo ima to moč, da se more dovoljeno prisilno oskrbovanje izvesti tudi proti vsakemu poznejšemu pridobitelju nepremičnine.

Z vpeljanim prisilnim oskrbovanjem pridobi upnik pravico do poplačila, pravico, da bo iz prebitka pridelkov dobil poplačano svojo tirjatev. Za vrstni red te pravice do poplačila je pri vknjiženih nepremičninah odločilen čas, kdaj je došla prošnja za vknjižbo prisilnega oskrbovanja pri knjižni sodniji, t. j. pri tisti sodniji, pri kateri se vodi zemljiščna knjiga, v koji je vpisana dotična nepremičnina.

Ako je knjižna sodnija sama

pristojna za dovoljenje prisilnega oskrbovanja, tedaj je čas, kdaj se je podala prošnja za prisilno oskrbovanje, za vrstni red odločilen. S trenutkom, ko se je nepremičnina izročila oskrbniku, izgubi dolžnik (eksekut) pravico do oskrbovanja in porabe nepremičnine, kakor tudi pravico, spravljati in razpolagati čez pridelke in dohodke nepremičnine, in sicer tako pravico do pridelkov, prigospodarjenih po izročitvi nepremičnine kakor tudi do pridelkov, ki so bili ob času te izročitve že odbrani in so se nahajali na nepremičnini, dalje pravico do dohodkov, ki so bili ob tem času plačni, pa še neiztirjani, končno do dohodkov, ki bodo plačni še le po izročitvi nepremičnine oskrbniku. Tretjim osebam se naroči, da zaostale in take dajatve, ki šele bodo dotekle (n. pr. najemnine, zakupnine), plačajo oskrbniku in smejo po tem pozivu ob svoji odgovornosti plačevati le oskrbniku.

Dolžniku (eksekutu) in njegovim ž njim skupaj živečim sorodnikom pripustijo se za dobo prisilnega oskrbovanja najpotrebniši prostori stanovanja, v kolikem obsegu, to določi izvršilna sodnija.

Vender se mu tudi ti prostori morejo odvzeti, ako je izvedbi oskrbovanja nevaren.

Bolniki in porodnice se ne morejo siliti, da bi izpraznili stanovanje, dokler ga brez nevarnosti za svoje zdravje zapustiti ne morejo.

Oskrbniku pristojee opravilne oblasti in pravice stopijo v ve-

ljavnost z izročitvijo nepremičnine oskrbniku.

Oskrbnik mora vse ukreniti za redno in pospešno gospodarstveno porabo izročene mu nepremičnine.

Oskrbnik pobira vse dohodke in pridelke oskrbovane nepremičnine namesto dolžnika, izdaja o tistih pravnoveljavne pobotnice, izvršuje vsa pravna opravila in pravna dejanja in vlaga vse tožbe, ki so potrebne za izvedbo oskrbovanja.

Na obstoječe najemne in zakupne pogodbe, nanašajoče se na oskrbovano nepremičnino, nima dovoljenje prisilnega oskrbovanja nikakega upliva.

Oskrbnik pa more take pogodbe pod običajnimi pogoji odpovedati, tožbe za izpraznitev dvigniti in skleniti nove najemne pogodbe za v kraju navadno dobo.

V zakupovanje pa je potrebna potrditev izvršilne sodnije, tako tudi za naredbe, ki pri gospodarstvu niso navadne, ter za vse odredbe posebne važnosti.

Zahtevati pa more oskrbnik nagrado in povračilo svojih potroškov.

Z dovoljenjem sodnije si sme iz dohodkov vzeti tudi primerno predplačilo.

Poslovanje oskrbnikovo nadzoruje izvršilna sodnija, kateri ima oskrbnik tudi, in sicer, ako sodnija drugače ne zaukaže, vsako leto ob naprej mu določenem času položiti račun.

To obračunanje se more zgoditi tako, da oskrbnik poda s po-

trebnimi prilogami opremljen račun, ali da se ustmena njegova pojasnila zapišejo v zapisnik.

Izvršilna sodnija razsodi potem o vloženem računu in o zahtevani nagradi oskrbnikovi.

Natančno izpolnovanje danih naročil more sodnija izsiliti z redovnimi kaznimi.

Dohodki iz oskrbovane nepremičnine porabijo se v prvi vrsti v poplačilo oskrbovalnih troškov, potem v izplačilo priganjajočega upnika in drugih upravičencev.

Z oskrbovanjem in navadno gospodarsko porabo nepremičnine spojene stroške poplača oskrbnik brez nadaljnega postopanja naravnost iz dohodkov.

Oskrbnik plača najprej za ohranitev in obdelovanje nepremičnine potrebne stroške, potem dolžnika iz zavarovalnih pogodb zadevajoče dajatve, dalje med prisilnim oskrbovanjem dotekle in iz zadnjega leta pred dovoljenjem prisilnega oskrbovanja zaostale zneske na mezdi, hrani in drugih služabnih prejemkih osebam, ki so bile pri poljedelstvu ali gozdarstvu ali za nadzor prebivalnih hiš v porabi.

Ko so ti postavki poravnani, plača oskrbnik za nepremičnino predpisane davke z dokladami, druge javne davščine, kakor tudi od zadnjih treh let zaostale zamudne obresti teh davkov in davščin, kolikor ti davki in davščine med oskrbovanjem dotečejo in ob času dovoljenja prisilnega oskrbovanja niso za dlje nego tri leta na dolgu.

Potem plača oskrbnik med prisilnem oskrbovanjem dotekle in iz zadnjega leta pred dovoljenjem prisilnega oskrbovanja zaostale obresti, rente, preživnine in druge ponavljajoče se dajatve, letnine, ali samo, kolikor se vsi ti zneski opirajo na stvarne pravice, ki se neizpodbijano drže nepremičnine in kolikor imajo te pravice do prejemkov neovržno prednost pred pravico do plačila priganjajočega upnika.

Ostali prebitki dohodkov porabijo se potem v izplačilo upnikov in se od izvršilne sodnije po zaslišanju strank razdelijo po nastopnih načelih.

Prednostne tirjatve so oskrbnikova pravica do povračila poplačanih oskrbovalnih izdatkov, pravica do nagrade, dalje od treh let zaostale imovinske prenosnine, davki in javne davščine, kolikor jih že ni poplačal oskrbnik, dalje ponavljajoča se plačila, ako imajo te pravice do prejemkov prednost pred priganjajočim upnikom in jih ni naravnost poplačal oskrbnik.

Ko so poplačane te prednostne tirjatve, porabi se ostali znesek v poravnavo tirjatve, za katero se je prisilno oskrbovanje dovolilo, in sicer najprej za poravnavo pritičnih pristojbin (obresti, stroškov).

Ako je več upnikov s pravico do poplačila, tedaj se izplačujejo po vrstnem redu njih tirjatev, ob enakem vrstnem redu pa se poplačujejo tirjatve po razmerju njih skupnih zneskov.

Po poravnavi izvršilnih tirjatev pridejo na vrsto obresti in druga

ponavljajoča se plačila od zastavnih vpisov, sledečih za priganjajočimi upniki, kakor tudi za več nego tri leta zaostale javne davščine; kar še ostane, izroči se dolžniku.

Pripomniti je še, da se na zahteve oskrbnikove, imovinske prenosnine, davke in javne davščine, rente, preživnine in druge ponavljajoče se dajatve pri delitvi le ozir jemlje vsled napovedbe, tirjatve pa, za katere se je prisilno oskrbovanje dovolilo, privzamejo se v delitev uradoma, torej tudi brez zglasitve.

Gori omenjena napovedba poda se lahko pismeno, mora pa se zgoditi najkasneje pri določeni razpravi, sicer se izloči iz dotične delitve.

Pri razpravi, pri kateri se prebitki delijo, zamorejo upniki ugovarjati, tudi podupniki, kojih tirjatve bi mogle na vrsto priti, ako bi se izpodbijana pravica iz prebitka izločila, kakor tudi dolžnik, ta pa samo proti takim tirjavam, ki nimajo izvršilnega naslova.

Ako se porazum ne doseže, izvršilni sodnik ne more o vgovoru takoj razsoditi, in če je razsodba o vgovoru zavisna od poizvedbe in določbe spornih dejanskih okoliščin, tedaj se stranke napotijo na civilno pravdo; dotična tožba se mora vložiti tekom 30 dni po vročitvi dotičnega sodnega sklepa, sicer se na ugovor ne ozira.

Dovoljeno prisilno oskrbovanje se mora sestaviti na predlog priganjajočega upnika, ali po izpla-

čilu vseh tirjatev s pritičnimi pristojbami, za katere se je bilo prisilno oskrbovanje dovolilo; ustavitve pa se zamore odrediti tudi takrat, ko bi oskrbovanje povzročalo posebne, iz dohodkov nepre-

mičnine nedosežne stroške, ako priganjajoči upnik potrebnega denarja ne založi, ali če se dohodkov za izplačilo priganjajočega upnika v obstoječih okoliščinah sploh ni nadejati ali vsaj za delj časa ne.

Razne reči.

Zatiranje tuberkuloze.

Spisal L. Messing.

Opazovanje je učilo, da se poedine rastline oplojajo s trosom, ki ga jim donaša veter. Koliko tisoč milj leti to trosje po zraku, predno dospe na mesto, kjer dovrši namen svojega bitja, koliko se ga na tem potu pogubi, ni še dozvedeno. Ta prirodni prikaz more veljati za pripodobo, kako dandanašnji misli preletavajo, kako naglo poizvedbe, opazovanja, iznajdbe od tega konca kulturnega sveta pa do družega prihajajo in plodonosno uplivajo, ali, v svetovnem prostoru se izgubljaajoč, čakajo poznejšega razvoja. V boju poizvedovalnosti proti sovražnikom človeškega zdravja, katerim najnevarnišim in najpogubnišim pripada tuberkuloza, dokazano je dejstvo, da je ta bolezen nalezljiva in prenosna od živali na ljudi in v marsikaterih slučajih tudi obratno. Poprej se je tudi v učeniških krogih mislilo, da je tuberkuloza (jetika) prenosna samo vsled podedovanja. Spoznanje nalez-

ljivega svojstva te bolezni vodilo je do nadaljne spoznave, da se prenašanje dogaja po tuberčnih bacilih (glicivah) in da je zlasti kravje mleko nevarni razširjatelj kužnine. Iz tega spoznavanja izcimili so se načrti in nasveti v zatiranje tuberkuloze, ter misli so plodovito preletavale iz jedne dežele v drugo, in sedaj je izvedba primernih naredeb predmet znanstvenega in administrativnega pretresovanja v raznih deželah. Od tu in tam pridejo v javnost poročila o storjenih sklepih in začetkih. Boj proti tuberkulozi bide se z dveh strani; z zdravilsko znanstvenega stališča, kolikor se gre za človeško okužbo; s kmetijskega, kolikor se tiče zatiranja in odvrnitve razširjanja te kužne bolezni pri živini. Mesto, ki smo ga izbrali za našo razpravo, oznamuje polje, po katerem se bodo kretala naslednja izvajanja. Pojasniti se hoče vprašanje v svoji zvezi s kmetijstvom. Zdi se nam, da je

tisto najboljše označeno z nekim odstavkom v obrazložbi k zakonskemu načrtu, zadevajoč zatiranje govejske tuberkuloze, ki je bil lansko leto predložen saksonskemu deželnemu odboru; tamkaj je rečeno: „Tuberkuloza (pljučnica), dolgotrajna, po tuberčnem bacilu povzročena bolezen, je zelo razširjena tudi med živino. Nahaja se pri klalnih živalih, največ pri govedih, in zdi se, kakor da bi se še vedno širila. Čeprav še ob času nedostaje v tem oziru gotove statistike za ozemlje nemške države, vendar učijo izkušnje iz klalnic, da je v Nemčiji vsaj vsako četrto govedo tuberkulozno. Po takem razširjanju tuberkuloze nastanejo v prvi vrsti za posamezne živinoposestnike prav znatne izgube, ki so večje nego pri vsaki drugi kužni bolezni. Z ozirom na škodo pa, ki jo povzroči pri vsem govedarstvu v deželi, zadobiva značaj splošne narodno-gospodarsvene ujame, in sicer toliko bolj, ker je dokazano, da je tako razširjanje zelo nevarno zdravju človeštva. Deželni zdravilski kolegij opozoril je na to, da je tuberkulozo treba pri govedih energično zatirati zategadelj, ker dobivamo od goveda dve najmenitnejših človeških živil, meso in mleko, in ker ob nalezljivem svojstvu tuberkuloze obstoji neutajna nevarnost, da se ta bolezen prenese na ljudi. Za naredbe v zatiranje tuberkuloze govore torej tako narodno-gospodarsveni kakor tudi zdravstveno policijski razlogi, in take so ne le v korist posameznim ži-

vinoposestnikom in kmetijstvu, temveč tudi občnemu narodnemu blagostanju in zdravju prebivalcev“. V obrazložbenem poročilu k saksonskemu zakonskemu načrtu oznamuje se kot glavni pogoj za uspešno zatiranje kuge naznanilna dolžnost, ki bi naj veljala za vse slučaje tuberkuloze in nje suma. Pripozna se, da zadene izvrševanje te dolžnosti pri živih živalih na dokajšnje težave in bi se dalo le olajšati, ako bi se istočasno vpe-ljalo prisilno zavarovanje klalne živine. Okrajnim živinozdravnikom se predpisuje, da take živali, kate-re so pri preiskavi s tuberkulinom spoznali za bolane ali sumne, od zdravih odločijo in tekom ne prekratko odmerjene dobe pobijejo, da ne postanejo drugi živini nevarne in ne ljudem. Za izgube, ki jih posestnik trpi s tem, da se mu živali pobijejo, odnosno da se meso zaklanih živali proglasi za neužitno ali manj vredno, naj se mu podeli, četudi ne popolna, pa vsaj precejšnja odškodnina.

Od načel, ki jih je Saksonska postavila v zatiranje tuberkuloze in katera bomo pozneje v marsikaterih premembah zasledili pri naredbah drugih držav, hočemo najprej v razpravo vzeti poskušnjo s tuberkulinom. Reči se mora, da je iznajdba tuberkulina in njega poraba v živinskem zdravilstvu dala povod k razprostranemu gibanju v zatiranje govejske tuberkuloze. Po slavnem bakteriologu profesorju Koch iznajdeni tuberkulin izkazal se je kot izvrstno diagnostično sredstvo v spoznanje

tuberkuloze. Sicer se navajajo tudi slučaji, v katerih so drugače obo-
 lele živali reagovale pri naprav-
 ljenih poskušnjah s tuberkulinom,
 dalje so našli, da so bile pozneje
 zaklane živali tuberkulozne, ki na
 poskušnjo niso reagovale, ali ve-
 činoma je bila diagnoza z vbriz-
 ganim tuberkulinom pri zaklanih
 živalih potrjena. Pariška Académie
 médecine imenovala je v priobčeni
 izjavi mnenja tuberkulin izborno
 sredstvo za spoznanje govejske
 tuberkuloze in je priporočila, ra-
 biti ga. To mnenje služilo je v
 podlago za dekret predsednika
 francoske republike, s katerim se
 je zaukazala poskušnja s tuberku-
 linom pri uvozu tujih plemenih
 živali. Nemška državna vlada
 odredila je poskušnjo s tuberku-
 linom napram klalni živini iz
 Švedskega in Danskega, o koji
 naredbi pa mnogi sodijo, da je
 pretirana. Poskušnja s tuberkuli-
 nom napram tujim plemenim ži-
 valim bode se polagoma povsod
 vporabljala, ker je izkušnja v tem
 oziru učila, da so finejše, pleme-
 nitiše živalske pasme, ki so se ra-
 bile za pleme in v izboljšanje
 tako imenovanega deželskega go-
 veda (domačih pasem) najbolj pri-
 pomogle, da se je tuberkuloza
 razširila. Dočim se je še pred ne-
 davnim časom mislilo, da se po
 nižavskem govedu (Holandcih i. dr.)
 najbolj razširja tuberkuloza in se
 je na primer v Avstriji iz tega
 vzroka začelo gibanje proti uva-
 žanju teh plemenih živali, so no-
 vejša opazovanja pokazala, da je
 jednaka nevarnost tudi pri višav-

skih plemenih (Simendoleih i. dr.)
 Dozdeva se, kakor da imajo finejše,
 plemenitiše pasme vsekakor večje
 nagnenje do sprejemanja kužnine,
 in ker se tuberkuloza po živinskih
 stajah s postaranjem živali in vsled
 vkupnega bivanja s tuberkuloz-
 nimi živalimi vedno bolj pogosto
 prikazuje, zato si naj kmetovalci
 iz tega posnamejo dober nauk, da
 se marljivo poprimejo reje doma-
 čih živinskih pasem in plemen in
 ne uvažajo tujih plemenih živali.

Na Nemškem se je po cep-
 ljenju s tuberkulinom določilo, da
 so bile sicer marsikatero majhne
 staje, v katerih ni bilo nič pri-
 kupljenih živali, tuberkuloze po-
 polnoma proste, da so pa večje
 staje večinoma pokazale reakcije
 nad 50 odstotkov, deloma do 70
 in 90 odstotkov. Profesor Ostertag
 v Berlinu je na tamošnjem cen-
 tralnem živinodvoru opazoval, da
 so bile stare izmolžene krave, ka-
 tere so posamezni mesarji ubili za
 klobase, skoro brez izjeme tuber-
 kulozne. Imenovani izjavil je v
 nekem predavanju, da se je pri
 prvih poskusih zatiranja postopalo
 prestrogo. Cepljevalo se je in pro-
 dalo vse, kar je reagovalo. Ko se
 je potem za nadomestek nakupila
 druga živina in zopet preiskala,
 pokazalo se je staro razmerje.
 Tako se je morala vsakemu za-
 greniti zahteva takega zatiranja
 tuberkuloze, posebno ker je bila
 dopolnitev večjega staleža z na-
 kupom netuberkulozne živine celó
 nemogoča, zakaj tuberkuloza je
 jednako razširjena skoro po vseh
 pokrajinah Nemčije.

Bang v Kopenhagenu je pokazal, da se dá priti do smotra z mnogo priprostejšim pomočkom. Bang je dokazal z mnogimi cepitvami dejstvo, katero so nemški izsledovatelji že poprej naznanili, da se prirojena tuberkuloza le malokdaj nahaja, da pa znaša bolezen pri teletih, z mlekom odrejenih, že 15 odstotkov. Po njegovem mnenju se smejo krave, ki so bile s tuberkulinovo poskušnjo kot tuberkulozne spoznane, brez nevarnosti rabiti za pleme, ker pridejo tudi od tuberkuloznih krav večinoma zdrava teleta na svet. Teleta je treba samo rediti s prekuhanim mlekom in spraviti jih v posebne hleve, kjer ni tuberkuloznih krav. S kuhanjem vničijo se tuberčni bacili v mleku.

Bang-ovo metodo vpeljalo je zdaj kraljevo prusko ministerstvo za kmetijstvo, začasno le poskusoma. V vsakem vladnem okraju se je izvolilo eno ali več gospodarstev, v katerih se s tuberkulinom cepi živina na državne stroške. Posestniki pa se morajo zavezati, da za teleta določeno mleko prekuhajo in da netuberkuloznim živalim strežejo v odločenih prostorih. Važen je v „pouku“, ki ga je izdal pruski minister za zatiranje tuberkuloze, odstavek, da je priporočljivo, da tretji skupini goved (ki ne reagujejo in se na njih tudi ne opazijo nikaka znamenja tuberkuloze) strežejo posebni strežaji, in da se za ta posel naj ne jemljejo jetične osebe.

Na Angležkem se je leta 1896 izvolila parlamentarna komisija

za tuberkulozo, ki je dobila naročilo preiskavati, katere upravne naredbe bi bile potrebne, da se odvrne nevarnost, ki preti ljudem od uživanja mesa in mleka tuberkuloznih živali, ter nasvetovati naredbe, katere naj bi izdala oblastva v tem oziru. Komisija potrebovala je za svoje delo skoro dve leti. Dne 19. aprila m. l. bilo je poročilo oddano zbornici „prostakov“. Komisija priporoča napraviti javne klalnice po vseh mestih, kjer še takih ni, in zapovedati obvezno porabo taistih, dalje uradno preiskovati meso in da mesni ogledniki udarijo pečat na meso. Tudi v kmetskih okrajih, kjer je vprašanje javnih klalnic težje rešiti, mora se skrbeti za odpravo teh težavnosti. Prepovedati se bi morala prodaja mesa take živali, ki ni bila zaklana v primerno koncesijonirani klalnici. Okrajna oblastva naj bi se pooblastila, tu pa tam izdajati predpise, ki bi služili mestnim oglednikom za vodilo v tem oziru, v koliki meri se mora nahajati tuberkuloza, da se odredi zavržba živalskega telesa ali kakega dela taistega. Nadalje se priporoča, da se pod kaznijo naroči lastnikom vseh krav, naj se že tiste nahajajo v zasebnih pristavah, ali naj bodo to krave, katerih mleko se prodaja, da naznanijo vsako bolezen v vimenu. Zastran kravjih hlevov nasvetuje komisija nastopno: V prihodnje naj se v mestnih okrajih ne trpi nikaka kravja staja, kravji hlev ali šupa, razen že obstoječih, ki ni najmanj 100 čevljev odda-

ljena od vsake hiše. Tudi že obstoječi hlevi se odstranijo, ako zdravilski uradnik izjavi, da so tisti zdravju blizu stanujočih ljudi škodljivi, ali če nadzornik živinskega zdravstva poroča, da naprava ne ustreza zahtevkom za nastanitev molzne živine. Prav znameniti so pogoji, ki naj bi veljali za dovoljenje mlekarnic v obljudenih okrajih, brez razlike, so li tisti mestni ali kmetijski. Zahteva se: nepremočena tla, zadostna preskrba z vodo za oplako, primerna drenaža, prostor za odkladanje gnoja, zadosti oddaljen od hleva, minimalna prostornina 600 do 800 kubičnih čevljev za vsako odraslo žival, minimalna ploščina 50 kvadratnih čevljev za vsako odraslo žival, zadostna svetloba in zadostna ventilacija. Zastran zatiranja tuberkuloze pri govedih predlaga komisija nabavo zaklada za pripravljanje tuberkulina. Ta bi se pa naj živinoposestnikom oddajal brezplačno in se tistim pod gotovimi pogoji pridelili živinozdravniki, da napravijo poskušnjo s tuberkulinom in živino brezplačno zdravijo. A dotični živinoposestniki se morajo zavezati, da bodo tuberkulozne živali odločili od zdravih in bodo zlasti imeli skrb za to, da se bode preiskani živini streglo pod povoljnimi zdravstvenimi pogoji. Ta elaborat zasluži, kar se tiče temeljitega in strogega postopanja, najvišje priznanje.

Prašanje zatiranja govejske tuberkuloze razmotravallo se je tudi že na Ogerskem. Nedavno vršila se je od poljedelskega ministra

Daranyi sklicana enketa, ki se je bavila s to zadevo. Podlaga posvetovanju je bilo poročilo ravnatelja živinozdravilske akademije v Budimpešti, dra. Nutyra. Izjavilo se je, da so državne naredbe v zatiranje pri goveji živini se nahajajoče tuberkuloze potrebne. Kot sedaj najizdatnejša varstvena naredba priporočila se je odločitev zdravih živali od bolanih na podlagi poskušnje s tuberkulinom, in da se za plemo rabijo samo zdrave živali. Tuberkulin rabi naj se le fakultativno, vendar naj država dotičnim posestnikom daje to tvarino in potrebne strokovne moči na razpolago. (Tukaj je spoznati angleški vzgled). Želeti bi tudi bilo, da bi se iz inozemstva uvažale samo netuberkulozne živali. S posredovanjem države pripeljani plemeni biki naj bi se le po negativnem izidu tuberkulinove poskušnje pripuščali v porabo. Obligatorična poskušnja s tuberkulinom na živalih naj bi se odložila dotlé, dokler se ne odpravi nedostatek takih živali. Živali, ki se rabijo za plemo, naj se cepijo vsako leto. Krave, ki bolujejo na trdinah v vimenu, naj se vzamejo iz gospodarstva in naj se za nje plača državna odškodnina. Živali, ki za tuberkulinom reagujejo, naj bi se označile. Vse naredbe za varstvo proti tuberkulozi naj bi se izvedle potom specijalnega zakona. Vredno je, da se omeni tudi dopis, ki ga je enketa prejela od grofa Stefana Tisza, v katerem je med drugim povedano, da bi nad ogersko kmetijstvo prišla strahovita kriza, ako

bi se za tuberkulozo obolele živali zatrle ali vzele iz prometa. To mnenje izraženo je tudi v previdnih nasvetih enquete, a začetek je vendar storjen.

Pri nas v Avstriji so predloge in nasvete zastran vpeljave poskušnje s tuberkulinom in drugih naredeb v zatiranje govejske tuberkuloze stavile poedine dežele, tako Nižja Avstrijska in Moravska. V lanskem zasedanju nižjeavstrijskega deželnega zbora se je deželnemu zboru naročilo, naj stopi vnovič s c. kr. vlado v razgovor, da izposluje iz države delno prevzetbo odškodnine za tuberkulozna

goveda. Dežela že daja taka povračila. Namestnik grof Kielmansegg je takrat pripomnil, da vlada ne samo ne ovira cepljenja s tuberkulinom, marveč tisto pospešuje, in da se cepivo v bakteriološkem zavodu poljedelskega ministerstva na zanesljiv način pripravlja in ga je tamkaj naročevati. Obsežnejših naredeb država doslé še ni izdala; tiste pa se tudi tukaj trajno ne bodo dale odlagati, čeprav se ne smejo prikrievati gmotne težave, ki so združene s primernim reševanjem tega vprašanja.

N. F. P.

Poročila podružnic.

Sv. Jurij ob južni železnici, dne 22. marca 1899. (K poglavju „Živinoreja“.) Gotovo se ne bode z nobene strani izpodbijala velika važnost te panoge kmetijstva za Štajersko, čuditi pa se tudi ni, da se mnogostransko in na razne načine prizadeva, povzdigniti to panogo. Voditelji c. kr. kmetijske družbe se trudijo z ene strani kmetijstvu pomagati s subvencijami, z olajšavami v prometu, s prirejanjem živinskih razstav in podeljevanjem precejšnih daril, z druge strani se na hvale vreden način prizadevajo, to panogo kmetijstva pospeševati s poukom, ustanovitvijo raznih zavodov i. dr. Kar se je dosihmal v tem oziru storilo, je gotovo pohvale vredno, in le tisti, ki ne uvažuje zaprek, ki ovirajo tako prizadevanje, bode to delovanje nizko cenil. Po mojem

prepričanju mora vsakdo, kdor je vnet za napredek, po svojih močeh pripomagati k povzdigi materijelnega blagostanja, in tako sili danes tudi mene, opozoriti na neki predmet, ki gotovo zasluži, da se nanj ozira. Največe važnosti zastran živinoreje je klaja, in nikdo ne bode tajil, da je dobiček živinoreje zavisen od kakovosti, pa tudi od množine klaje. S pomilovanjem pa more opazovavec večkrat videti, da marsikatero deteljšče, ki se je obsejalo z mnogimi stroški in velikim trudom, ob času košnje ne donša nikakega, ali pa le neznaten pridelek; da je celo polje namesto s čvrsto, bujno deteljo prepreženo z gosto, vso rast uničujočo mrežo, kar vzbudi pri pri ogledovavcu obžalovanje, pri kmetovalcu pa žalost in jezo. Ta nesreča pa je nastala, ker se je

revni kmet, da bi si prihranil nekoliko krajcarjev, ali z nepoštenimi obljubami prevaran, dal zapeljati, da je kupil seme s takih deteljišč, ki so polna predenice. Na korist kmetovalcev izdala se je že marsikatera dobra postava, ali bi se ne dala dognati tudi postava, ki prodajavcem deteljnega semena najstrožje zaukazuje, da oddajajo kmetom, ki kupujejo deteljno seme za nasetev, le porokovano predenice čisto seme. Semenskim trgovcem naj bo dopuščeno, oddajati drugim semenskim trgovinam ali prodajavcem poljubno seme, ako pa kmet naroči deteljnega semena za nasetev, mora biti brezpogojno predenice čisto. Gotovo žalostna iznenadba je za kmetovalca, ako v pomladi nadepoln obseje svojo njivo, potem pa zapazi, da je semena prvič malo vzhajalo, drugič pa, da se naglo razširja predenica, ki zatre tako klajo, kakor seme, in stori, da se na njivi več let detelja sejati ne sme. Opirajoč se na ta izvajanja, bodi mi dovoljeno, izreči željo, visoki centralni odbor naj svojo pozornost obrača na to zelo važno stvar, in naj deluje na to, da se bode izdal ukaz, ki bode pod najostrejšo kaznijo določal, da se sme kmetovalcem za nasetev oddajati le porokovano predenice čisto deteljno seme. Dr. Ipavic.

Žalec, 26. marca. (Občni zbor južnoštaj. hmeljarskega društva.)* Načelnik društva, gospod dr. Bergmann, prične sejo o pol štirih

popoldne, pozdravi prisrčno mnogoštevilno zbrane navzočnike, zahvali gospoda deželnega poslanca dra. Dečko za njegov prihod in ga prosi, da bi v deželnem zboru zastopal interese hmeljarstva. Na to je tajnik društva podal sledeče poročilo: Delovanje hmeljarskega društva v pretečenem letu bilo je prav živahno. Vršilo se je 12. odborovih sej in eden občni zbor. Opravilni zapisnik kaže 351 številk. V odborovi seji dne 31. januarja izjavil se je odbor za ustanovitev centrale na Dunaju v obrambo poljedelskih in gozdarskih interesov pri sklepanju trgovinskih pogodb ter je delegatom k osnovalnemu zboru, ki se je vršil dne 1. marca 1898 na Dunaju, imenoval gospoda dra. Bergmann, eventualno gospoda Vinka Vabič. Ker je bil prvi zadržan, zborovanja se vdeležiti, je zadnji zastopal hmeljarko društvo pri omenjenem zboru. V tisti seji se je vsled poziva dunajske kmetijske družbe z dne 17. januarja 1898, št. 1041, sklenila rezolucija zastran odprave prometa z mlinskimi izdelki. Dotične peticije odposlale so se visokemu ministerskemu predsedništvu, visokemu poljedelskemu in trgovinskemu ministerstvu. Vsled poziva slavne trgovinske in obrtne zbornice z dne 13. januarja 1898, št. 92, se je tisti dne 6. februarja predložilo natančno poročilo o razmerah pridelovanja in razvoju hmeljnih nasadov, o pomnožbi tistih, eventualno o pomanjškju hmeljarstvu odmenjenega sveta, dalje o letini, o vplivu vremena na hmeljevo rastlino, o prodajnih razme-

*) Za pristop k hmeljarskemu društvu zado-
stuje zglasitev pri društvenem načelstvu; letni
prispevek znaša 1 krono.

rah in premikanju cene ter o razmerah glede konkurence. Z dopisom slav. hmeljarskega društva mesta Žatec z dne 28. februarja 1898 bilo je južnoštajersko hmeljarsko društvo naprošeno, sestaviti kar najbolj natančen zaznamek o množini hmeljnega pridelka na Južnem Štajerskem. To težavno delo hotel je odbor zvršiti s pomočjo občin, kar pa je popolnoma izpodletelo. Po drugi zelo zanesljivi poti poizvedel je odbor, da se je v pretečenem letu na Južnem Štajerskem pridelalo 6000 meter-skih centov hmelja — to je dve tretjini dobre letine. Dne 21. marca se je v odborovi seji sklenilo, slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu prositi, naj bi blagovolilo ukreniti, da bo pošta, ki dospé zdaj šele o poludne v Žalec, prihajala tja že ob 6. ali 7. uri zjutraj, da bodo adresati prejemali pisma že o pol osmih ali ob osmih, in ne šele ob devetih ali pol desetih predpoludne, kakor se to godi zdaj, in zlasti prav pogosto ob hmeljni trgatvi. Tej dobro obrazloženi prošnji slav. poštno ravnateljstvo — žal!! — ni ugodilo. Ker so se dosihmal pošiljala zelo razmična poročila o stanju hmeljnih nasadov iz raznih krajev Južnega Štajerja v razne strokovne liste, zato se je po nasvetu gospoda oskrbnika Kučera v odborovi seji dne 24. maja 1898 sklenilo, da preskrbi društveno vodstvo poročanje o stanju hmeljeve rastline, o letini, o tržni tendenci in o tačasni ceni hmelja na Južnem Štajerskem. V ta namen naprosili so

se pojedini, veči hmeljni pridelovalci v raznih krajih Južnega Štajerja, da pošiljajo poročila iz svoje okolice društvenemu vodstvu, katero bode potem sestavljalo v presledkih 2—3 tednov vkupna poročila in jih prijavljalo v „Gospodarskem Glasniku“ in v „Nürnberg und Saazer Brauer- und Hopfen-Zeitung“. Gospod baron Wittenbach v Kapli, gospod Adalbert Stiger v Slovenski Bistrici in gospod Jakob Janič v Freienbergu pri Celju odzvali so se prošnji društvenega vodstva, za ta trud izreka se jim tukaj prisrčna zahvala. Vкупnih poročil sestavilo in prijavilo se je devet. Vabila k pošiljanju na časno hmeljno razstavo na Dunaju leta 1898 poslala so se 76 pridelovavcem hmelja, 23 občinskim uradom in uredništvom domačih časopisov. V odborovi seji dne 16. julija se je sklenilo, poprašati razna hmeljarska društva na Avstrijskem, ali bi ne hotela zamenjevati avtentična poročila o stanju hmeljnih nasadov i. t. d. z južnoštajerskim hmeljarskim društvom. Taka prašanja poslana so bila hmeljarskemu društvu za mesto Žatec, potem onemu za okolico Žatec, v Poleppu, v Rakovniku in v Fürstenfeldu, hmeljni zaznamovalnici v Oušteku in poljedelskemu in gozdarskemu okrajnemu društvu v Davbi. Skoro vse korporacije so izjavile, da bodo v prihodnje avtentična poročila o stanju hmeljeve rastline i. t. d. priobčevale v primernih presledkih v časopisih. Ker je „Grazer Volksblatt“ prinesel poročilo o cenah

južnoštajerskega hmelja, ki ni bilo resnično, poslal se je imenovanemu listu dne 13. avgusta popravek. V odborovi seji dne 23. avgusta je bilo sklenjeno, da se tudi v prihodnji hmeljni dobi dadó dopošiljati brzojavna tržna poročila iz Žatca, in da se tista razglašujejo na črni deski v občinski hiši. Zastran hmeljne cene v pretečenem letu omeniti se mora nastopno. V prvem tednu septembra meseca prodalo se je 100 kilogramov hmelja po 110, 115, 120, 125 gld., torej poprek po 118 gld. V drugem tednu septembra plačevala se je jednaka množina po 125 do 130 gld., torej poprek po 127 gld. V 3. in 4. tednu septembra veljalo je 100 kg hmelja 125 do 140 gld., poprek torej 132 gld. V prvem tednu oktobra meseca 140—160 gld., poprek 150 gld., v drugem tednu oktobra 160 do 200 gld., poprek 180 gld. Ko je bilo poročilo o delovanju na znanje vzeto, predložil je društveni blagajnik letni račun, katerega sta gospod Robert Zanier iz Št. Pavla in gospod Vinko Janič pregledala in potrdila. K točki 4. dnevnega reda: Razgovor o vdeležbi svetovne razstave v Parizu 1900 povzame besedo načelnik društva, gospod Dr. M. Bergmann. Govornik razloži vrednost, ki jo imajo razstave v obče, ter povdarja zlasti važnost razstave našega južnoštajerskega hmelja, ki se vsako leto hipoma razproda, vender pa še v svetovni kupčiji ni na tako dobrem glasu, kakor zasluži. Razstava in premovanje

južnoštajerskega hmelja na Dunaju v pretečenem letu mu je takoj močno povzdignila ceno. Poskuševališče za pivarijo na Češkem objavilo je lansko leto poročilo z naslovom: „Ocenjevanje hmelja po njega zunjanih svojstvih“. Iz tega poročila prečita gospod poročevalec one odstavke, ki zadevajo južnoštajerki hmelj. Kar se tiče velikosti hmeljnih nasadov, zavzema Štajerska med vsemi deželami na Avstrijskem tretje mesto. Stran 6: „Na Štajerskem začeli so hmelj saditi v pričetku 50tih let; prideluje se tukaj zelo rani in pozni hmelj, zlasti pri Žalcu in Fürstenfeldu.“ Stran 15: „Štajerski hmelj (iz okolice Žalske) ima male značilne bučice z nežnimi storžiči (tudi recelj je nenavadno tenak, — hmelj iz Oušteškega okraja [zeleni hmelj] ima okrogle bučice in tudi lepo oblične storžiče, ali ti so navadno na svojem spodnjem koncu debeli in morajo se potem tudi kot debeli — slabši oznamovati).“ Stran 44: „Štajerski hmelj (iz okolice Žalske) odlikuje se s svojimi majhnimi bučicami in primerno tankimi storžiči, zelo tankimi reelji, dobro ohranjeno svežo barvo in lepim leskom. Vкупni duh je intenziven, dišaven, ki se tudi pojavi, če hmelj manemo.“ Stran 48: „O oušteškem zelenem hmelju, o gorenjeavstrijskem, potem o frankovskem in alzacijskem hmelju je znano, da imajo večinoma duh po česnu“. Od visoke vlade sestavljeni poljedelski in gozdarski posebni odbor v Pragi za svetovno razstavo v Parizu 1900

poslal je hmeljarskemu društvu poziv s prošnjo, naj bi se pridelovavci izpodbujali k vdeležhi svetovne razstave. Da se pa bode v Parizu razstavilo tekmovalno blago, priredila se bode to leto v Pragi predrazstava, po kateri se bode šele določilo, kateri pridelovavci imajo za svetovno razstavo pripravo blago. Sklenjeno je bilo, ugoditi želji posebnega odbora. Vabila za predrazstavo se bodo pravočasno razposlala. Pošiljanje se zvrši potem društvenega vodstva in sicer le za društvenike. K točki 5 dnevnega reda: „Naprava hmeljnice v Žalcu“ govorila sta gospoda Vinko Vabič iz Žalca in Adalbert Walland iz Celja. Po 1½ ure trajajoči, zelo živahni razpravi pripoznala se je naprava hmeljnice kot nujno potrebna. Z izvršitvijo tega sklepa poverilo se je društveno vodstvo, ki stopi v ta namen v dogovor s kmetijsko zadruho v Žalcu. K skupnim sejam in posvetovanju povabiti je gospoda dežel. poslanca dra. Dečka in Adalberta Wallanda iz Celja. Razprave so se vdeležili gospodje: Ad. Walland, V. Vabič, dr. Dečko, dr. Bergmann, J. Kač, Anton Petriček, R. Zanier, Jakob Janič, J. Kučera in Fr. Roblek. Zatim poročal je gospod J. Kučera, oskrbnik grajščine Novo Celje o

pojavljanju hmeljnega škodljivca *Plinthus porcatus*. Tisti se vkljub jesenski rezatvi, visokemu nasipavanju, iztrebljanju samorastnega hmelja in vsem drugim priporočenim sredstvom nahaja v hmeljnikih z lahko, rahlo zemljo v nepomanjšanem številu, dočim ga v hmeljnikih s težko zemljo ni bilo in ga tudi zdaj ni najti. Ker celo učenjaki nič gotovega ne vedo o življenju tega škodljivca rilčkarja, in ker najbrž pravega hrošča v hmeljni rastlini živeče ličinke še nikdo videl ni, oziramo, da se ni prav označil, zato so se v hmeljnikih Novoceljskih — po zaukazu gospoda grofa Salm — vkrenile obširne naredbe, da bi dobili pravega *Plinthus porcatus* v roke. Sklenilo se je, naj bi razumni hmeljarji pridno zasledovali to zadevo. Če kdo kaj zasledi in izkusi, je prošen, da to naznani društvenemu vodstvu južnoštajerskega hmeljarskega društva. Ko so bili še sprejeti predlogi gospodov Walland in Žigan, da bi društveno vodstvo prosilo pri c. kr. priv. južni železnici in pri ravnateljstvu c. kr. avstr. državnih železnic za znižbo tarife za prevažanje hmelja in hmeljnih kolov, končan je bil občni zbor o pol osmih zvečer.

Anton Petriček,
društveni tajnik in blagajnik.

Tržna poročila.

Tržne cene na Štajerskem, drugod v Avstriji in na Ogerskem.

Mesto	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Koruz	Proso	Ajda	Bob	Seno	Slama za posteljo	Slama za nastel	Slama za klajo	Slama sploh
	za 100 kil												
	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.	g. kr.
Celje	9 50	8 —	8 —	8 45	6 —	8 50	10 —	8 —	2 40	1 50	1 —	—	—
Ormož	8 25	6 50	6 —	8 —	5 20	6 —	7 50	5 —	4 —	3 —	2 80	—	—
Gradec	9 80	8 —	7 —	7 —	6 —	6 —	9 —	9 —	—	—	—	—	—
Ljubno	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Maribor	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ptuj	8 —	7 —	6 —	6 —	5 —	5 50	7 —	7 50	2 20	2 40	1 50	—	—
Gmunden	10 —	8 75	8 —	6 50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Celovec	—	8 60	8 30	6 98	6 58	—	—	—	—	—	—	—	—
Ljubljana	10 30	8 50	7 50	6 50	5 60	—	—	—	—	—	—	—	—
Linc	9 10	9 70	8 —	6 —	5 70	—	—	—	—	—	—	—	—
Budapešt	8 60	7 75	—	5 73	4 46	—	—	—	—	—	—	—	—
Praga	9 80	7 75	—	6 —	5 50	—	—	—	—	—	—	—	—
Salzburg	9 30	7 90	—	7 10	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vels	9 20	8 25	7 30	6 30	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dunaj	8 77	7 60	—	6 02	4 72	—	—	—	—	—	—	—	—

Graško tržno poročilo

od 21. do 28. aprila 1899.

Govedina, 50 kil živa teža gld. 14·75 do 16—; teletina 58—76 kr.; svinjetina 60—80 kr.; špeh sveži 64—76 kr.; po-vojeni 64—76 kr.; surovo maslo gld. —80 do 1·40; goveje maslo gld. 1— do 1·20; žmavec 64—72 kr. za 1 kilo.

Sejm za seno in slamo od 17. aprila do 22. aprila 1899. Na 88 vozeh bilo je 794 meterskih centov sena in na 42 vozeh 300 meterskih centov razne slame. Bil je slabše obiskan kakor pre-tečeni teden. Seno, sladko gld. 2·90 do gld. 3·40, kislo gld. 2·80 do gld. 3·30. Ržena slama gld. 2— do gld. 2·30, pše-nična slama gld. 2— do gld. 2·20, ovsena slama gld. — do gld. —, prosena slama gld. — do gld. —.

Živinski sejm bil je dne 27. in 28. aprila 1899. Prignali so 278 volov, 60 bikov, 389 krav, 86 živih, 885 zaklanih telet, 1563 svinj, 180 glav drobnice, — konj.

Prodali so na Spodnje Avstrijsko: — volov, 11 bikov, 37 krav; v gorenji Štajer: 17 volov, 1 bika, 14 krav, — teleta; na Predarlško: 32 volov, 11 bikov, 38 krav, — telet; na Nemško: 5 volov, 1 bika, 6 krav; na Švicarsko: — volov, — bika, — telet; na Solnograško: 4 volov, — bika, 7 krav; na Češko: 38 krav.

Hmelj.

50 kilogr. Blago Žateško mestno 1898 115—125gld., deželno(okrajno) 115—125gld., deželno(okrožno) 110—120 gld.; Ošavsko rudeče 90—105 gld., zeleno 75—80 gld.

Senjmi na Štajerskem.

Brez zvezdice so navedeni letni sejmi za blago, z eno zvezdico (*) so živinski sejmi, z dvema zvezdicama (**) sejmi za blago in živino.

Dne 8. maja: Ščavnica (Stainz)**; Fürstenfeld**; Deutsch-Feistritz; Frohnleiten; Haus** v okr. Schladming; Arvež**; Studenice* v slovensko bistrškem okr.; Podplat** v rogaškem okr.; Rogatec**; Cmurek**; Polje** v kozjanskem okr.; Brežice**; Fischbach v okraju Birkfeld; Eggersdorf** v okr. Gleisdorf.

Dne 9. maja: Fehring*; Arnovž (Ehrenhausen)** v lipniškem okr.; Frau-stauden* v mariborskem okr.; sv. Lam-preht** v okr. Neumarkt.

Dne 10. maja: Braslovče** v vran-skem okr.; Konjice**; Lankovic** v okr. Voitsberg; Köflach* v okraju Voitsberg; Imeno (senjem s ščetinarji) v kozjanskem okr.; sv. Lovrenc v Sl. G.** v ptujskem okr.; Gradec (senjem z govedi).

Dne 12. maja: sv. Janž** v arvež-kem okr.; sv. Miklavž v Savsalu** v lip-niškem okr.; Breg pri Ptuj (svinjski senjem); Planina* v kozjanskem okr.; W.-Hartmannsdorf** v okr. Gleisdorf; Slovenji Gradec**.

Dne 13. maja: Brežice (svinjski senjem); Pinggau v okr. Friedberg; Pöllau-berg** v okr. Pöllau; Ptujka Gora** v ptujskem okr.; Poljčane (senjem s šče-tinarji) v mariborskem okr.

Dne 14. maja: Mautern.

Dne 15. maja: Hirscheegg-Rein v okr. Voitsberg; Ligist** v okr. Voitsberg; Arvež (senjem z drobnico); Preding** v okr. Wildon; Mautern**; sv. Lovrenc ob. koroški železnici** v mariborskem okr.; Poljčane** v slovensko bistrškem okr.; Središče** v ormožkem okr.; Ulimje** v kozjanskem okr.; Rajhenburg** v sevn-iškem okr.; Velenje** v šoštanjskem okr.

Dne 16. maja: Vojnik** v celjskem okr.; sv. Martin** v okr. Lonč (Deutsch-Landsberg); Neudau v okr. Hartberg; sv. Jurij** v okr. Wildon; St. Ilj** v

mariborskem okr.; Pilštanj** v kozjan-skem okr.; Bizeljsko** v brežiškem okr.; Weiz**.

Dne 17. maja: Bruck*; Pöls v okr. Judenburg; Imeno (senjem s ščetinarji) v kozjanskem okr.

Dne 18. maja: Ptujka Gora** v ptujskem okr.; Breg pri Ptuj (svinjski senjem); Artiče** v brežiškem okr.; Gradec (senjem z govedi).

Dne 19. maja: sv. Lenart v Sl. G.**.

Dne 20. maja: Poljčane (senjem s ščetinarji) v mariborskem okr.; Tržišče** v rogaškem okr.; Brežice (svinjski senjem).

Dne 22. maja: Loka** v laškem okr.; Ulimje** v kozjanskem okr.; Zopote** v brežiškem okr.

Dne 23. maja: Knittelfeld**; sv. Ožbalt** v okr. Oberzeiring; Lučane** v arvežkem okr.; Ljutomer*; Račje (senjem z blagom, živino in konji) v mariborskem okr.; Murau*; Ruprecht** v okr. Weiz; Marenberg**; Bruck; Langenwang v okr. Mürzzuschlag; Loče** v konjiškem okr.; Pristova** v šmarskem okr. pri J.; Mo-zirje** v gornjegraškem okr.; Laško**; Ščavnica (Stainz)**; Ilc** v okr. Fürsten-feld; Semriach** v okraju Frohnleiten; Gröbming.

Dne 24. maja: Imeno (senjem s ščetinarji) v kozjanskem okr.

Dne 25. maja: Vitanje** v konjiškem okr.; sv. Ema* v šmarskem okr. pri J.; Ivnic**; Feldbach**; Mala Nedelja v ljutomerskem okr.; Jarenina* v mari-borskem okr.; sv. Marjeta ob Pesnici* v mariborskem okr.; Krakauebene* v mu-ravskem okr.; Ormož**; Breg pri Ptuj (svinjski senjem); sv. Urban** v ptujskem okr.; Rogatec**; Dobje** v kozjanskem okr.; sv. Filip** v kozjanskem okraju; Fischbach* v okr. Birkfeld; Gradec (senjem z govedi); Lipnica*.